

(ספר חיי העולם הבא) והכן לקראת אלהיך ישראל הכן עצמך לייחד לבבך וטהר גופך ובחר לך מקום מיוחד שלא ישמע קולך לשום אדם. והיה יחיד ומיוחד ומתבודד מבלי אחד ושכר אחד או בעליה ואל תגלה סודך לשום אדם. ואם תוכל שתעשהו ביום בבית, אפל מעט עושיהו. ואמנם הטוב והישר שתעשהו בלילה. והזהר לפנות מחשבותיך מכל הבלי עולם באותה שעה שאתה מכין את עצמך לדבר עם בוראך, ואתה מבקש שיודיעך גבורותיו. ותתעטף בטלית ותפילין ושים תלמודך ובוראך בידך, כדי שתהיה ירא וחרד מפני השכינה אשר היא עמך בעת ההיא. ונקח עצמך ובגדיך, ואם תוכל יהיו כולם בגדים לבנים, כי כל זה מועיל לכוונת היראה והאהבה (לה') מאוד. ואם יהיה בלילה, הדלק נרות הרבה עד שיאירו עיניך יפה יפה. ואחר כך תיקח בידך דיו ועט ולוח. וזה יהיה לך לעד שאתה בא לעבוד את עבודת ה' אלוהיך בשמחה ובטוב לבב. והחל לצרף אותיות מעטות אם רבות, והפכם וגלגלם במהירות עד אשר יחם לבבך בגלגוליהם, וישים לבך בתנועתם ובמה שתוליד בגלגולם. וכשתרגיש בכך שכבר חם לבבך מאד מאוד בצירופיהם, והבינות מהם עניינים חדשים אשר לא השגתם בקבלה אנושית ולא ידעת בעצמך מתוך העיון השכלי, וכבר אתה מוכן לקבל השפע. והשפע נשפע עליך ומעוררך בדברים רבים זה אחר זה. הכן מחשבותיך האמיתיות לצייר את השם יתברך שמו ואת מלאכיו העליונים, לציירם בלבבך כאילו הם בני אדם, עומדים או יושבים סביבותיך. ואתה ביניהם כמו שליח שהמלך ועבדיו רוצים לשלחו. והוא (השליח) מוכן לשמוע מפי מי מהם ישמע דבר השליחות, אם מהמלך או מאחד מעבדיו. ואחרי ציורך זה כולו, הכן שכלך ולבך להבין במחשבותיך העניינים הרבים אשר יביאו לך האותיות הנחשבות בלבבך או המעשים ועיין בכלם ובחלקיהם כמו איש שמגידיים לו משל אחד או חידה אחת או חלום אחד או (כ)מעין בספר החכמה בעניין עמוק מהשגתו. ופתור העניין, אשר תשמע לפתרון המעולה ולקרב אשר תוכל. וכפי מה שתבין ממנו תדין (תשפוט) בעצמך, וגם ב(נוגע לאנשים) אחרים לכל מה שיאמרו לך (בחזיון). וזה כלו יהיה לך אחר שתשליך מידך הדיו והקולמוס מבין אצבעותיך או אחר שיפלו הם בעצמם מתוך רוב מחשבותיך ומרוב שמחה:

ודע כי כל מה שיתחזק אצלך השפע השכלי הנכבד, יחלשו איבריך החיצוניים והפנימיים, ויתחיל כל גופך להשתער שיערה חזקה עד מאד, עד שתחשוב בעצמך שעל כל פנים תמות בעת ההיא, כי יתפרד נפשך מגופך מרוב שמחה בהשגתה ובהכרותה מה שהכרת. ותבחר מות מחיים בדעתך כי זה המות קורה לגוף (בלבד), ובסיבה זו תחיה הנפש תחייית המתים לעולמי עד. ואז תדע שהגעת אל מעלת קבלת השפע. ואם תרצה אז לכבד את השם הנכבד והנורא לעבדו בחיי הנפש והגוף, הסתר פניך עוד ותתירא מהביט אל האלוהים ו"אל תקרב הלום, של נעליך מעל רגליך, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא" (שמות ג, ה). ושוב לענייני הגוף וקום משם ואכול מעט ושתה מעט והריח ריח טוב והשב רוחך לנדנה עד זמן אחר. ושמח לבך עם חלקך:

ודע כי אהבך ה' אלוהיך, המלמד לאדם דעת להועילה. וכשתהיה בקי בעניין בחירת חיים זאת, ותעשה דבר זה פעמים רבות עד שיעלה הדבר הזה בידך, חזק ואמץ כח בידך מאד ותבחר עוד בבחירה (בשיטה אחרת) עליונה מזאת. חזק ואמץ לבבך ומחשבותיך השכליות והחל להזכיר בכוונה שלימה ותכין עצמך כאשר אמרת כנ"ל. וכונן מחשבותיך וכו' והחל להזכיר בכוונה שלימה בניגון ישר ונחמד ונעים בניקוד האמיתי (הטבעי) של כל אות ואת בשם זה (שם ע"ב), והו ילי סיט עלמ מהש ללה בחינת נשמות ששה שמה שמות הקדושים בשמונה-עשר נשימות, עד הגיעך (כאופן זה) אל סופם שהוא שם מום, אם לא יכריחך השפע לפסוק ביניהם. כי הקבלה אצלנו היא שהשפע בא לאדם השלם בהגיע אל תשלום (סיום) פסוק ראשון, אחר שהזכיר כ"ד שמות שסימנם "דודי צח ואדום", (כפי שכתוב) "קול דודי דופק" (שיר השירים ה, ב). ואם אתה רואה דמות נער או דמות שך, כי שך בלשון ישמעאל זקן, והוא מטטרו"ן והוא (גם נקרא) נער. ושמו (של מטטרו"ן) גם כן חנוך, והרמז "חנוך לנער על פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה" (משלי כב, ו). חבר חנוך עם דרכו ותמצא סודו (של מטטרו"ן). [כי כאשר] דרכנו כחו כן כחנו דרכו. ובראותך אותו (את מטטרו"ן) חזק לבבך והבן דבריו ו"השמר מפניו ושמע בקולו, אל תמר בו, כי לא ישא לפשעכם, כי שמי בקרב" (שמות כג, כא). הנה שמו שד"י והוא מטטרו"ן שר השמות, המדבר מתוך רשות השם והנה כ"ד שמות (שלוש שלש בכל אחד) יש בם ע"ב אותיות. ובדבריו ענה לו, "דבר אדני כי שומע עבדך" (שמואל א, ג, ט). ע"ב ד"ך והוא המלא"ך המודיעך סוד יהו"ה ושמו גבריאל, והוא המדבר מתוך פסוק ראשון של שם הקדוש הנזכר על פיך, והוא מראה לך נפלאות הנבואה. כי יש לו סוד "במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו" (במדבר יב, ו). כי מראה שסוד פסוק הוא גבריאל. וגם חלום שסודו עדי, חנו"ך הוא. ו"גם עתה הנה בשמים עדי ושהדי במרומים" (איוב טז, יט), שהקבלה כך היא באמת:

ואם חס ושלום לא קבלת דבור מפסוק ראשון שהזכרת כראוי, שוב עוד מפסוק שני והוא זה נת"ה הא"א יר"ת שא"ה רי"י או"מ לכ"ב וש"ר וכוון ככוונה מעולה ותהיה הנשימה (נשיפה), שתנשום בכל אות ואות, נשימה נמשכת אחר הניקוד אשר בה (באות) בניגונה. והניגונים כולם חמש לבד והם נוטריקון בסימן פיתחי חותם קודש לה' וזה סידרם א א א א ובכל המקומות תזכיר האות האחת כפי הנקודה וכן האותיות המנוקדות כמוה, (ובכל האותיות) תנשום בה(ן) בנשימה אחת שווה. ומפני זה אצטרך להודיעך מספר ניקוד השיווי והנה תדע כי כל האותיות שבשם ע"ב הם כ"א כמו שהודעתך. והנה ב' אותיות מנוקדות בניקוד ראשון שווה, והן י' ק'. והנה י' אותיות מנוקדות בניקוד שני שווה, והן א ד ו ז כל ס ע צ ת והנה ז' אותיות מנוקדות בניקוד שלישי, והן ב ה ח ט מ פ ר. והנה אות אחת מנוקדת בניקוד אחד מיוחד והוא ניקוד רביעי שווה והוא ש, והנה עוד אחת מנוקדת בניקוד אחד מיוחד והוא ניקוד חמישי, והיא נ. ויש באותיות עוד אות אחרת מנוקדת בניקוד שווה לניקוד הרביעי, והיא אות ג' וניקודה ג' בניקוד שני שהיא ש. ואף על פי יש לה מציאות באלפא-ביתא ובספרים, אין לה מציאות בזה השם (ע"ב) מטעם שזכרתי לך. ואחר שתחיל בהזכרת (בהגיגה) האות, תחיל להניע לבך וראשך. לבך בצירו (בדמיון) מפני שהוא פנימי, וראשך בעצמו מפני שהוא חיצוני. ונענע ראשך בציר הנקודה אשר באות שאתה מזכירה:

וזהו דרך הציור של התנועה דע כי הנקודה שלמעלה (מהאות) שמה חולם. וזו הנקודה לבדה היא למעלה, אבל ארבע נקודות הנשארות הן למטה מהאות. וזו אשר למעלה מן האות, שהיא אז כשתזכירה באות י' או באות ק', בהתחלה אל תטה ראשך לא לימין ולא לשמאל ולא למעלה ולא למטה כלל, אבל ישר את ראשך בשווה כאילו הוא בכף מאזניים כצורה שאתה מדבר עם אדם ארוך (גבוה) כמוך בשווי פנים אל פנים. ואח"כ כאשר תמשיך תנועות האות בהזכרה, תניע ראשך לצד מעלה כנגד השמים, וסגור עיניך ופתח פיך ויאירו דבריך. ונקה גרונוך מכל לחה, שלא תפסיק הלחה הזכרת האות מפיו. וכפי אשר (משך נשימתך) תהיה התנועה העליונה למעלה עד שתפסיק הנשימה יחד עם תנועות ראשך. ואם ישאר לך מן ההזכרה רגע להשלים הנשימה, אל תוריד ראשך עד שתשלים הכל. (וכן) בין כל אות ואות יש לך רשות להמתין, לתקן עצמך ולנשום כשיעור שלש נשימות מנשימת ההזכרה:

ודע כי סוד י"ב נשימות הוא ע"ב שמות ו(ע"ב השמות) הם מושבעת עד אשר ישאו (יגרמו) ישנו שנוי הטבע, כדמות שנוי, (באמצעות) בשמות בכנוי בחשבון מדות שהם חתם לשם:

ואמנם סוד כל האותיות תלוי על כ"ב נשימות, אשר תחת ההוד. ואמנם החלקים שלשה (החלקים של השם ע"ב הם ע"ב שלשות), והם כנגד ע"ב ספירות, שהם באדם ע"ב מחשבות:

אבל י"ב נשימות, אשר סודם ע"ב שמות, הם חותם השטן:

(ספר מצרף השכל) זה הספר הוא הספר הרביעי לפירוש שהוא השלישי לחיבור. כי ספר הישר חיבר רזיאל תחילה והיה בעיר פתרוס בארץ יון וחברו בשנת חמשת אלפים ושלושים ותשע שנה ליצירה. והיה הוא בן ט"ל שנה והיא השנה התשיעית להתחלת נבואתו. אבל עד השנה ההיא לא חיבר ספר שייחסהו לשם נבואה כלל אע"פ שחבר ספרי חכמות אחרים רבים ומקצתם הם ספרי סתרי קבלה. ובשנה התשיעית ההיא עוררהו השם ללכת לרומי רבתי כאשר צווה בברצלונה בשנת הא"ל. ובלכתו עבר דרך טראני ונתפש בידי גוים מפני מלשינות שהלשינוהו יהודים ונעשה לו נס ועזרו השם וניצל. ועבר דרך קפואה וחיבר שם בשנה העשירית לצאתו מברצלונה ספר שני והוא "ספר החיים". ובחדש החמישי לחדש ניסן שהוא חדש אחד עשר לתשרי והוא חדש אב, בא ברומי בשנה העשירית ויעד ללכת ביום ערוכה של ראש השנה לפני האפיפיור. וצוה האפיפיור לכל שוערי ביתו בהיותו בשוריאנו בעיר אחת קרובה לרומי מהלך יום אחד, שאם יבוא שם רזיאל לדבר איתו בשם יהדות כלל שייקחו אותו מיד ולא יראה פניו כלל אבל יוציאוהו חוץ לעיר וישרפוהו באש, ושם העצים אחר שער העיר הפנימי. והודיעו הדבר הזה לרזיאל ולא השגיח בדברי האומרים אבל התבודד וראה מראות וכתבם וחדש אז זה הספר וקראו "ספר עדות" להיותו עדות בינו ובין השם אשר מסר נפשו למות בעבור אהבת מצותו. והיה גם כן עדות על השם שהצילו מיד אויביו. כי ביום לכתו לפני זה האפיפיור נולדו לו שתי פיות ובהכנסו בשער העיר החיצון יצא שליח לקראתו ובשרו שבלילה ההוא מת המבקש את נפשו מיתת מגפה פתאום ביה בליליא קטיל ומת וניצל רזיאל. ונתפש ברומי מן האחים הקטנים ועמד במדרשם כ"ח ימים. כי ביום צום גדליה נתפש בשנת האל"ה היא שנת הא"ם ויצא ביום ראש חדש מרחשון. ואני כתבתי זה פה להגיד שבחו של הקב"ה ומופתיו ואותותיו ונסיו ונפלאותיו עם רזיאל ועם עבדיו הנאמנים: